

ПРОТОКОЛ

№ 54

гр. Перник, 08.02.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. Г.

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
Ивайло Хр. Родопски

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
и прокурора А. Бл. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно
частно наказателно дело № 20231700600062 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Обвиняемият С. лично и с адв. Д..

Обвиняемият Р. лично и с адв. Л..

Обвиняемият Г. лично и с адв. К..

Обвиняемият Р. лично и с адв. Д..

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Ад. Л.: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го докладва.

Съдът докладва постъпилата справка, касаеща обвиняемия Г. Г. относно
това кога е изтърпяно наложеното му наказание пробация по НОХД №
180/2014 г. по описа на РС Радомир.

Прокурорът: Представям и моля да приемете като доказателство заверено копие от протокол за оглед на веществено доказателство от 31.01.2023 г. за оглед на товарния автомобил МАН, с който е извършен превоза на емигрантите, както и 8 бр. постановления за назначаване на технически експертизи по досъдебното производство. Това са процесуални действия, извършени след като делото е изпратено на съда. Постановленията са в оригинал.

Адв. Д.: Няма пречка да се приемат представените от прокуратурата доказателства. От своя страна не бих могъл да представя писмени доказателства, въпреки наличието на явни индикации за заболяване захарен диабет по отношение на моя подзащитен, за което заболяване не са правени медицински изследвания и не разполагаме с документация.

Адв. Л.: Относими са представените от прокуратурата доказателства, да се приемат. Няма да соча доказателства.

Адв. К.: Относими са и моля да бъдат приети, като моля да бъде допусната до разпит съпругата на Г. по отношение влошеното здравословно състояние на баща му, който вчера е приет по спешност в болница „Иван Рилски“. Нямаме писмени доказателства.

Адв. Д.: Приемането на писмените доказателства е допустимо, доколкото обективират действия по разследването. Те не касаят действията на подзащитния ми Р.. Представям и моля да приемете актуално състояние на „Вики Транс“ ЕООД фирмата, която е собственост на доверителя ми, за която са налице данни, че е работеща и за която РС е заявил, че не е установил, че е управител.

Прокурорът: Да се приеме справката и представеното от защитата на Ранев доказателство за фирмата. По искането за свидетеля не считам, че следва да бъде разпитан, тъй като не е относимо към предмета на доказване.

След съвещание съдът намери, че следва да бъдат приети представените писмени доказателства, както и да бъде допусната до разпит водената свидетелка, доколкото същата ще устоява единствено обстоятелства, относими към семейното положение на обвиняемия Г. и водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и прилага представените днес от страните документи като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА до разпит като свидетел С.П. Г.а.

Сне самоличността на свидетелката, както следва:

С.П. Г.А – 25 г., българка, българско гражданство, омъжена, неосъждана, съпруга на обвиняемия Г..

Свидетелката: Желая да дам показания.

Съдът разясни на свидетеля наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелката обеща да говори истината.

Свидетелката: Живеем със съпруга ми в гр. **** и вчера се наложи да приемат баща му на Г. в болница. Баща му беше в хоспис до вчера, а сега е в болница „Иван Рилски“. Трябваше да му се направи рентген на белия дроб, който е пълен с течност и е на кислород в момента. Въпреки тримата му синове аз вчера съм отговаряла цял ден за баща му и съм била по болницата с него. Преди да бъде настанен в хосписа ние се грижехме постоянно за него. Аз и съпруга ми се грижим за него. Единият му син е в Германия, а другият е постоянно на работа и няма възможност.

На въпроси на прокурора

Свидетелката: Бащата на Г. има съпруга, но са разделени, не се виждат, не общуват помежду си. Тя живее на друго място.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ход на съдебните прения.

Прокурорът: Моля да потвърдите определението на РС Перник като правилно, законосъобразно и обосновано. Съдът е направил анализ на събраните към момента доказателства, като въз основа на тях е извел наличието на обосновано предположение, че обвиняемите са извършили престъплението, за което са привлечени към наказателна отговорност. С оглед наличните доказателства, както и поведението на четиримата обвиняеми при задържането им и техните опити да се осуетят това задържане, да избягат и да се укрият е извел наличието на обоснованата

опасност в случай на определяне на мярка, различна от задържане под стража, същите да се укрият. Налице са и мотиви относно това, че е налице опасност и да извършат и друго престъпление. С оглед изложеното моля да потвърдите определението като правилно и законосъобразно.

Адв. Д.: От името на подзащитния ми поддържам частната жалба и моля при преценка на обстоятелствата да постановите определението, с което да отмените наложената мярка задържане под стража и да приемете по-лека мярка за неотклонение по делото, било домашен арест, било подписка. Запознавайки се с мотивите на обжалваното определение на РС установих обстоятелства, за които ще пледирам днес, доколкото към момента на изготвяне на жалбата подходът ми е бил формален, без да познавам доказателствата по делото. Считам, че донякъде мотивите на РС относно първата основна предпоставка за вземане на мярката по чл.63 ал.1 НПК, а именно относно това дали може да се приеме, че има някакви данни за извършено престъпление, следва да бъде споделен. Според мен основният въпрос за случая е дали необходимостта от налагане на най-тежката мярка задържане под стража по отношение на моя подзащитен е налице, с оглед втората предпоставка, а именно наличието на реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши друго престъпление. В тази насока, въпреки големия обем на мотивите на обжалваното определение, съдържащ и доста мисловна дейност на съда, аз не считам, че са налице убедителни мотиви, които да ни накарат да повярваме, че тази втора предпоставка е налице по отношение на моя подзащитен. Когато прави анализ в тази връзка РС изхожда от разглеждане на събрание доказателства за трудова ангажираност, за семейно положение, за болестно състояние и подходът не е аналитичен по отношение на конкретните факти, свързани с установяване на реална опасност да се укрие и реална опасност да извърши друго престъпление. Подходът е предприет спрямо четиримата обвиняеми анблок и едновременно. Какво показват фактите – спрямо моя подзащитен е повдигнато едно обвинение, предвиждащо наказание от 1 до 6 години лишаване от свобода. Това е човек, който не е осъждан, при всички опити на прокуратурата да обясни, че всъщност е осъждан. Той е неосъждан, реабилитациите заличават последиците от осъждането. Това е човек, който живее на постоянно установено място и нищо в неговото битие не сочи на реална опасност същият да се укрие. Напротив, същият би се отзовал винаги на всяка една

необходимост от извършване на процесуално действие. Не бихме могли да приемем, че е налице някаква опасност от извършване на друго престъпление, както с оглед на факта, че е неосъждан, така и с оглед на това, че липсват данни за някаква зачестена престъпна дейност, било като някакви прояви, регистрирани в тази насока. В този смисъл има някаква податка за обвинение по чл.216 ал.1 НК без никакви доказателства за това, но и това не е достатъчно да ни убеди, че са налице предпоставките и да се погледне на този обвиняем като потенциален извършител на друго престъпление. От самите мотиви на обжалваното определение лъха едно предварително изградено отношение от прокуратурата спрямо моят подзащитен, продиктувано от усещането за твърде нехуманна дейност, за виска обществена опасност на деянието. Тези предпоставки са елемент от квалификацията на деянието, от друга страна не може да се приеме твърдението на прокуратурата, че подзащитният ми бил безразличен към това как ще дишат тези хора в камиона. Той не е бил запознат, с оглед неговите обяснения, по какъв начин превозваните лица са били снабдявани с кислород в автомобила. По принцип вменияването на тежка вина с оглед някакви странични от квалификацията елементи, само по себе си не може да бъде основание за преценка на обстоятелства по чл.63 ал.1 и особено за реалната опасност. Всичко изложено би следвало да доведе до извода, че продължаване на задържането на този обвиняем е някаква самоцел, която се разминава с целите на мерките задържане под стража, предвидени в НПК. Той е разказал всичко, което знае. Не виждам никаква необходимост дори за постигане на скритата цел на прокуратурата мярката задържане под стража да се използва като средство за натиск върху обвиняемия за даване на показания и други действия. Предлагам и моля за една преоценка на обстоятелствата и по възможност мярка поне домашен арест, защото заболяването захарен диабет е много сериозно, дори в случая да не е диагностицирано, във всеки момент в условията на арестното помещение могат да доведат до неочакван рецидив и влошаване на състоянието до степен, че после да не може да се поправи. Доверителят ми живее на постоянен адрес с майка си и няма никаква пречка мярката му да бъде изменена в по-лека.

Адв. Л.: Обжалвала съм определението на РС перник. Считаю, че същото е неправилно и незаконосъобразно. Мотивите ми са следните: след запознаване с определението на РС установих, че е направен подробен анализ

на събраните в една част доказателства, в друга част факти, като съдът казва, че просто формално трябва да се произнесе за това дали е налице обосновано предположение или не, което не отговаря на това, което е описано в определението. Няма събрани доказателства до този момент във връзка с твърденията от обвинението факти. Съображенията, изложени по отношение на моя подзащитен – подробно е описано от къде е тръгнал въпросния МАН, само че по делото така, както е повдигнато обвинението Б. Р. никъде в събраните материали не фигурира като човек, който е натоварил афганистанските граждани във въпросния МАН, нито като човек, който се е грижил за тяхното придвижване. Установено е по оперативни данни, че автомобил „Опел Фронтера“ е ескортирал, но в коя част въпросния МАН, има справки по делото /беше ми дадена възможност от 15 мин. да се запозная с материалите/ не установих да има камери, от които да е видно, че въпросният автомобил пътува от Перник до Бургас и обратно. Ако е имало такова придвижване на въпросния „Опел“, то не е установено кой е бил водач на въпросния автомобил. При задържането на моя подзащитен, същият е задържан във въпросния автомобил, но основанията за определяне на най-тежката мярка, че тепърва щели да се назначават множество експертизи, както и такива, свързани с трафичните данни. Телефонът, който доброволно е предал Р. е неговият личен телефон и мобилният номер, който ползва от много години на полицията не представляваше трудност да установи на момента на чие име е въпросния телефон и до настоящия момент, ако имаше желание от страна на разследващите органи, щеше да се установи, че Р. през целия ден на 29 и 28 е пребивавал в дома си. Това ще бъде доказвано по делото, тъй като сме в първоначален етап, но сега се изважда само тезата на обвинението, а именно че тези лица са извършили престъплението, за което им е повдигнато обвинение, с което не мога да се съглася, тъй като Р. нито е пътувал до Бургас, нито има данни да е придружавал въпросния МАН. Това се доказва от определението на РС, че водач на МАН е Б. С., като обаче съдът е записал, че разпитаните афганистански граждани не са знаели името на обвиняемия С., но след като е направено разпознаване са посочили лицето С. за водач на МАН, но в същото време са заявили, че е имало други лица в гориста местност, които не са лицата, които се намират днес като обвиняеми, което доказва, че Б. не се е намирал на мястото, на което тези лица са били качени и превозвани. На следващо място, следва да има справки кой е

собственик на въпросния МАН и въпросния автомобил „Опел“. До настоящия момент тези лица не са разпитани, за да се установи кои са собствениците, а не да се твърди, че Р. се е намирал във въпросния автомобил. С протокол за доброволно предаване Марио Д. предава мобилен телефон „Моторола“, който се е намирал най-вероятно в „Опел Фронтера“. Този момент също не е установено кой е притежател на въпросната „Моторола“ и на СИМ картата. Твърди се, че имало кореспонденция между Р., Б. и още кого не може да се разбере, и ако тази кореспонденция е налична по делото, то трябва да е налично къде са се намирали към момента на кореспонденцията въпросните мобилни телефони, от което ще бъде установено кой от обвиняемите къде се е намирал и каква е съпричастността на всеки от тях. Представени са такива факти за нечовешко и нехуманно отношение към афганистанските граждани, но това е отношение и фактическа обстановка, към която нямат съпричастност намиращите се тук лица. Никой от афганистанските граждани не е посочил, че някои от тези лица ги е натоварил във въпросния МАН. На следващо място, никой от афганистанските граждани не е заявил, че лично на някой от тези лица е заплатил определена сума пари или е имал какъвто и да било допир специално с Р.. РС е цитирал дадените обяснения от Б. в досъдебното производство. От същите е видно, заявява „отидох на място и там заварих червен бус. Там беше и Б. с фронтрата и още едно момче, което не познавам“. От обясненията на един от обвиняемите, които се ценят от РС, но не се коментира, очевидно, че на място е имало още едно лице, което е избягало и не е установено до настоящия момент от органите на разследването, което остава въпросът кой е управлявал „Опела“ и кое е това момче, което не е установено. На следващо място, РС което не е записано в протокола преди започване на заседанието изпаднахме в спор дали Б. Р. е осъждан или не, т.е. дали е реабилитиран, като съдът заяви, че е осъждан, но в скоби ще напише реабилитиран. Това е нещо, което в практиката си не съм срещала и не мога да си обясня какво значи това нещо. На следващо място, съдът за да прецени и определи най-тежката мярка за неотклонение на Р. се спря на повдигнатото обвинение, на събраните множество доказателства за вината на Р., с което не съм съгласна и обори представените от мен доказателства, а именно трудов договор, с който доказвам, че Р. е трудово ангажиран. Съдът е записал, че представеният от мен договор бил за

изпитателен срок от 2017 г. и че работи на минимално възнаграждение, като се е позовал на чл.70 КТ. Тъй като съдът се е усъмнил в трудовия договор направих си труда да се запозная с чл.70 КТ, като ал.3 на чл.70 КТ казва, че когато няма последващ договор, договорът, който съм представила за изпитателния срок поражда правата и задълженията както при окончателен договор. Твърдя, че Б. е трудово ангажиран, работи, има малолетно дете. Твърдя, че същият към настоящия момент е неосъждан. Считам, че определянето и налагането на най-тежката мярка за неотклонение е само в изключителни случаи. Считам, че настоящият не е такъв. Заявявам, че имаме желание и ще бъдем много активни в установяване на истината по делото и събирането на доказателства. Твърдя, че по делото няма доказателства, с които Б. да се определя като един опасен престъпник, който има опасност да извърши друго престъпление и да се укрие. Б. при задържането е пребит от въоръжени мъже с автомати, което е описано и е смехотворно за мен как полицейските служители заявили как е оказал яростна съпротива на въоръжени с автомати служители като ги ритал по краката. Да се правят опити да се заличи един нанесен жесток побой, който към момента, въпреки моето искане още в началната фаза, освен че е освидетелстван, Б. към момента не чува с едното ухо, има болки и това, че му е отказано специализирано лечение и завеждане на рентген и на лекар специалист също не е хуманно от страна на прокуратурата. Моля да отмените определението на РС Перник, като моля да определите една по-лека мярка по отношение на Б., ако прецените, че е налице обосновано предположение за извършено от него престъпление, то моля да определите домашен арест, която може да бъде подсигурана и с електронна гривна, така че Б. да не може да извършва престъпленията, които се твърди от прокуратурата.

Адв. К.: Поддържам подадената въззивна жалба като считам, че определението, с което е взета мярка за неотклонение задържане под стража е необосновано и незаконосъобразно. При преценката си дали са налице предпоставките за налагане на най-тежката мярка задържане под стража, моля да вземете предвид здравословното състояние на бащата на обвиняемия, както стана ясно от разпита на съпругата на обвиняемия. На следващо място, от приетата справка стана ясно, че наложеното наказание с последната му присъда от 2014 г. е изтърпяно и по отношение на него са настъпили законовите последици и всъщност той е реабилитиран в каквато насока са и

част от мотивите на РС, че няма данни за неговата реабилитация. От характеристикните му данни, предвид характеристиката, представена пред РС, фактът, че Г. е на трудов договор и работи към Община Земен, не могат да бъдат изведени следващите предпоставки, че би могъл да извърши друго престъпление или да се укрие. Налагането на най-тежката мярка за неотклонение не би следвало да се превръща в репресивна и считам, че ако определите една по-лека мярка ще бъдат постигнати целите на мярката и няма да се превърне в предварително изтърпяване на наказание, без да са доказани по категоричен начин неговото участие и неговата вина. Моля да отмените определението като вземете по-лека мярка за неотклонение по отношение на подзащитния ми Г., включително и парична гаранция, за да осъществява грижи спрямо баща си.

Адв. Д.: Поддържайки жалбата на доверителя ми Р., моля да отмените атакуваното определение на РС Перник като неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и необосновано и вместо него вземете по отношение на подзащитния ми по-лека мярка за неотклонение, като твърдя, че подходящата такава в случая е подписка. Съображенията ми за това са следните: както е споменал РС най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража не е самоцел и тя не се взема по отношение на обвиняеми на база на предположения с цел да се даде възможност на прокурора да събира доказателства, а се взема при строго определени предпоставки, визирани в чл.63 ал.1 НПК. Обема на определението на РС на пръв поглед сочи, че то е мотивирано. Внимателният му прочит в частта по отношение на подзащитния ми Р., то категорично е немотивирано и без кореспонденция с нито едно от доказателствата по делото, касателно този обвиняем. РС е направил извод и за обвиняемия Р., че е налице обосновано предположение за участието му в престъплението, въпреки че конкретното престъпление, за което той е обвинен по чл.281 ал.2 НК се извършва чрез действие при условията на пряк умисъл. Нито едно от доказателствата по делото не сочат, че Р. е участвал в подпомагането на процесните чужденци чрез използването на товарния автомобил МАН. Нито едно от съображенията на РС не прави кореспонденция с което и да било от доказателствата, че Р. е участвал в това изпълнително деяние. Анализът на доказателствата сочи на следните изводи: Р. е установен на терена на земната повърхност да стои прав близо до мястото, на което е спрял товарния

автомобил. Нищо повече по отношение на Р. не е установено по делото. В него не е намерена нито една от четирите радиостанции, държането на радиостанция не е престъпление по НК, а и няма как да се осъществи изпълнителното деяние на чл.281, а именно подпомагане на чужденци чрез МПС. Ясно е, че това МПС няма как да бъде управлявано едновременно и от четиримата обвиняеми. Установено е, че не е управлявано от Р.. Установено е, че Р. не е бил в района на Бургас, не се е движил по маршрута Бургас-Перник, което също не е забранено, или да е имал каквото и да било друго участие в превозването на чужденците. Няма дори доказателства, че е знаел за съществуването на тези чужденци. РС се е опитал да направи извод, че вероятно чужденците е следвало да бъдат претоварени във въпросния бус. Не само, че Р. няма нищо общо с този бус, но дори само хипотетично да разгледаме тази хипотеза на РС тя говори за приготвяне от някого за извършване на престъпление по чл.281 ал.2 НК. Съгласно чл.17 ал.2 НК приготвянето е наказуемо само в предвидените от закона случаи какъвто не е процесният. От всичко изложено става ясно, че освен, че доверителят ми се е намирал в района на Перник и близо до това място е бил спрял неговият личен автомобил марка „Ауди“, в който е ясно, че няма как да се превозят 31 чужденци, нищо друго не свързва обвиняемият Р. с повдигнатото обвинение. Самият той е предал доброволно телефона си, отключил го е и им е дал възможност да се запознаят с него. За разликата от намиращите се в досъдебното производство чатове от други телефони няма фотоалбум от чатове на доверителя ми. Няма никакви доказателства, които да го свързват с обвинението, за което е привлечен да отговаря. Всичко изложено по отношение на първата предпоставка – обосновано предположение, сочи отъствие на същата по отношение на Р.. Чл.63 ал.1 НПК изисква от конкретните доказателства по делото да може да се напави обосновано предположение за участието му в престъплението. Така формулирано обвинението и на база на събраните доказателства, не само, че няма доказателства за участието на Р. в това престъпление, но то е изключено въобще от доказателствата по делото. Винаги при разглеждане на мерките за неотклонение стои аргумента ранен етап от разследването. По делото са разпитани всички полицейски служители и съответния брой чужденци. Нито един от тях не сочи Р. като съпричастен към каквото и да било действие, свързано с процесното обвинение. От представените днес писмени

доказателства е видно, че следващите действия по разследването са свързани с назначаване на експертизи. От тях няма да се установи, че Р., чрез използване на процесното МПС е подпомагал превозването на чужденците. Считам, по отношение на Р. липсва първата предпоставка, което обезмисля обсъждането на останалите две предпоставки. Въпреки това считам, че всяка от останалите две предпоставки отсъстват по отношение на Р.. В определението на РС на стр.17, РС е обърнал недопустимо доказателствената тежест, като е приел, че от представените от нас писмени доказателства за семейно положение, две малолетни деца, трудова ангажираност на Р., управление на фирмата, в която работи и фактът, че съпругата му е студент и по майчинство не можело да се направи извод, че не е налице опасност от укриване или извършване на престъпление. Точно обратното, чл.63 ал.1 НПК изисква доказателствата по делото да сочат, не на каквато и да било, а на реална опасност от укриване или от извършване на друго престъпление. Такава в случая по отношение на Р. не може да бъде изградена, тъй като по отношение опасността от укриване, т.е. по отношение липсата от опасност от укриване, че има известен постоянен адрес, на който той заедно със съпругата и двете малолетни деца живее. Никога не е бил издирван от органите на полицията по какъвто и да било повод и не се е укривал. Съпругата му е студент и в момента е по майчинство за отглеждане на едногодишното им дете, т.е. Р. е единственият източник на доход за осигуряване прехраната на цялото семейство. Не е налице и опасност от извършване на друго престъпление. Видно от данните по делото, Р. не е осъждан, никога против него не са водени никакви досъдебни или съдебни производства. Липсват данни да е извършвал дори административни нарушения или други противообществени деяния, той няма криминалистична регистрация. Тези факти и обстоятелства винаги в съдебната практика са били категоричен мотив за изключване опасността от извършване на друго престъпление и опасност от укриване. По тези съображения и предвид фактът, че по отношение на нито една от тези две предпоставки РС също не се е мотивирал в частта по отношение на Р., е постановил един порочен акт. Считам, че за постигане целите на мерките за процесуална принуда по НПК мярка за неотклонение подписка при установения дефицит на доказателства по отношение на двете предпоставки, касателно Р. би осъществила целите на мерките и би осигурила възможност на Р. да продължи да работи и да се

грижи за семейството си като единствен източник на прехраната.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА последна дума на обвиняемите.

Обвиняемият Б. С.: Моля да бъде пуснат под домашен арест.

Обвиняемият Б. Р.: Моля да ми бъде променена мярката, няма да се укривя и искам да се погрижа за здравословното си състояние.

Обвиняемият Г. Г.: Моля да ми бъде изменена мярката в по-лека. Няма да направя друго престъпление и няма да се укривя.

Обвиняемият В. Р.: Никога не съм извършвал престъпление, нямам намерение да извърша каквото и да е престъпление, нямам намерение да се укривя, както никога не съм се укривал. Искам да ми измените мярката, да се прибера да помагам за отглеждане на двете ми деца. Моля да уважите жалбата.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание съдът обяви на страните определенията си.

Заседанието завърши в 12,30 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____